

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 30 października 2018 roku powódka A. K., reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, wniosła o zasądzenie od pozwanego (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. kwoty 250 euro wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie naliczanymi od ww. kwoty od dnia 14 lipca 2018 roku do dnia zapłaty. Ponadto wniesiono o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pełnomocnik powódki wyjaśnił, iż dochodzona pozwem kwota stanowi odszkodowanie z tytułu opóźnienie samolotu wykonującego lot (...) na trasie B.-P., zaplanowany na dzień 13 lipca 2018 roku. Opóźnienie samolotu wyniosło 6 godzin względem pierwotnego planu. Strona powodowa podniosła nadto, iż wezwano pozwanego do należnego odszkodowania, jednakże ten nie wypłacił pasażerze żądanej kwoty w określonym do tego terminie. (pozew, k. 2-3)

Nakazem zapłaty wydanym w dniu 31 maja 2019 roku w postępowaniu upominawczym tut. Sąd orzekł zgodnie z żądaniem pozwu. (nakaz zapłaty, k. 11)

W sprzeciwie od nakazu zapłaty, wniesionym w dniu 26 czerwca 2019 roku strona pozwana zaskarżyła nakaz w całości, podnosząc zarzut braku legitymacji czynnej powoda. W uzasadnieniu wskazano, iż Rozporządzenie 261/2004 nie ma zastosowania do osób podróżujących bezpłatnie. (sprzeciw od nakazu zapłaty, k. 16-20)

Pismem z dnia 9 sierpnia 2019 roku pełnomocnik powódki wskazał, iż okoliczność bezpłatności lotu odnosi się do pracowników linii lotniczych i jeżeli pozwany wywodzi z tego tytułu korzyści, winny wykazać, iż powódka jest pracownikiem linii lotniczej. (pismo pełnomocnika powódki k.27).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

A. K. zawarła z (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. umowę transportu lotniczego dotyczącą przelotu na trasie B.-P. w dniu 13 lipca 2018 roku (nr lotu (...)). (okoliczności bezsporne)

A. K. stawiła się do odprawy i odbyła przedmiotowy lot. (okoliczności bezsporne, nadto dowód w postaci karty pokładowej – k. 7)

Przedmiotowy lot został opóźniony o 6 godzin. (okoliczności bezsporne)

Pismem nadanym w dniu 30 lipca 2018 roku pełnomocnik powódki wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 250 euro na rzecz A. K. tytułem odszkodowania za opóźnienie ww. lotu. Na spełnienie świadczenie określono termin wynoszący 30 dni od doręczenia wezwania. (okoliczności bezsporne, nadto dowód w postaci wezwania do zapłaty wraz z potwierdzeniem nadania przesyłki – k. 8–8v)

Pismem z dnia 30 sierpnia 2018 roku pozwany odmówił przyznania odszkodowania (okoliczności bezsporne, nadto dowód w postaci pisma k. 9)

Odległość po ortodromie pomiędzy B. a P. wynosi 1356 km. (fakt notoryjny)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyżej powołanych dokumentów, których prawdziwości nie zakwestionowała żadna ze stron, a sąd analizując zebrany w sprawie materiał dowodowy nie dopatrywał się okoliczności mogących skutkować powstaniem wątpliwości, co do ich prawdziwości i rzetelności.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności zauważyć należało, że w niniejszej sprawie zaszyły warunki do wydania wyroku na posiedzeniu niejawnym, bez konieczności przeprowadzenia rozprawy. Zgodnie bowiem z treścią przepisu art. 1481 § 1 k.p.c. Sąd może rozpoznać sprawę na posiedzeniu niejawnym, gdy pozwany uznał powództwo lub gdy po złożeniu przez strony pism procesowych i dokumentów, w tym również po wniesieniu zarzutów lub sprzeciwu od nakazu zapłaty albo sprzeciwu od wyroku zaocznego, sąd uzna – mając na względzie całokształt przytoczonych twierdzeń i zgłoszonych wniosków dowodowych – że przeprowadzenie rozprawy nie jest konieczne. Stosownie zaś do treści § 3 żadna ze stron nie wносиła w pierwszym piśmie procesowym o przeprowadzenie rozprawy.

Przechodząc zaś do meritum wskazać należy, iż zagadnienia dotyczące możliwości dochodzenia odszkodowania za opóźniony lot uregulowane zostały przepisami unijnymi i zawarte są w Rozporządzeniu nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 roku ustanawiającym wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylającym rozporządzenie nr 295/91 (dalej: „Rozporządzenie nr 261/04”).

Zgodnie z art. 5 ust. 1 lit. c rozporządzenia nr 261/04, w przypadku odwołania lotu, pasażerowie których to odwołanie dotyczy mają prawo do odszkodowania od obsługującego przewoźnika lotniczego, chyba że: i) zostali poinformowani o odwołaniu co najmniej dwa tygodnie przed planowym czasem odlotu, ii) zostali poinformowani o odwołaniu w okresie od dwóch tygodni do siedmiu dni przed planowym czasem odlotu i zaoferowano im zmianę planu podróży, umożliwiającą im wylot najpóźniej dwie godziny przed planowym czasem odlotu i dotarcie do ich miejsca docelowego najwyżej cztery godziny po planowym czasie przylotu, lub (...) zostali poinformowani o odwołaniu w okresie krótszym niż siedem dni przed planowym czasem odlotu i zaoferowano im zmianę planu podróży, umożliwiającą im wylot nie więcej niż godzinę przed planowym czasem odlotu i dotarcie do ich miejsca docelowego najwyżej dwie godziny po planowym czasie przylotu.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 261/04, w przypadku odwołania do powyższego artykułu, pasażerowie otrzymują odszkodowanie w wysokości 250 EUR dla wszystkich lotów o długości poniżej 1500 kilometrów.

Ponadto, w art. 5 ust. 3 rozporządzenia nr 261/04 wskazano, że przewoźnik zwolniony jest obowiązku wypłaty rekompensaty jeżeli może dowieść, iż odwołanie lotu zostało spowodowane zaistnieniem nadzwyczajnych okoliczności, których nie można było uniknąć mimo podjęcia wszelkich racjonalnych środków.

Jak orzekł Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej w wyroku w sprawach połączonych C-402/07 i C-432/07, „Artykuły 5, 6 i 7 rozporządzenia nr 261/2004 należy interpretować w ten sposób, że do celów stosowania prawa do odszkodowania pasażerów opóźnionych lotów można traktować jak pasażerów odwołanych lotów oraz że mogą oni powoływać się na prawo do odszkodowania przewidziane w art. 7 tego rozporządzenia, jeżeli z powodu tych lotów poniosą stratę czasu wynoszącą co najmniej trzy godziny, czyli jeżeli przybędą do ich miejsca docelowego co najmniej trzy godziny po pierwotnie przewidzianej przez przewoźnika lotniczego godzinie przylotu. Niemniej takie opóźnienie nie rodzi po stronie pasażerów prawa do odszkodowania, jeżeli przewoźnik lotniczy jest w stanie dowieść, że odwołanie lub duże opóźnienie lotu jest spowodowane zaistnieniem nadzwyczajnych okoliczności, których nie można było uniknąć pomimo podjęcia wszelkich racjonalnych środków, to jest okoliczności, które pozostają poza zakresem skutecznej kontroli przewoźnika lotniczego”.

Mając na uwadze związanie sądów krajowych wykładnią aktów Unii Europejskiej sformułowaną przez Europejski Trybunał Sprawiedliwości, wyżej przytoczone regulacje stanowią normatywną podstawę roszczenia powoda.

Poza sporem w niniejszej sprawie było, że pozwany był przewoźnikiem lotniczym obsługującym przedmiotowy lot (...) z B. do P. w dniu 13 lipca 2018 roku, fakt opóźnienia przedmiotowego lotu wynoszącego 6 godzin oraz stawiennictwa powódki do odprawy i odbycie przez nią przedmiotowego lotu. Kwestią sporną nie pozostawał także fakt wezwania pozwanego do zapłaty dochodzonego pozwem odszkodowania za opóźnienie lotu.

Przedmiotem sporu była natomiast kwestia odpłatności przedmiotowego lotu.

Zgodnie z art. 3 ust. 3 rozporządzenia nr 261/04, niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do pasażerów podróżujących bezpłatnie lub na podstawie taryfy zniżkowej, która nie jest bezpośrednio lub pośrednio dostępna powszechnie. Jednakże ma ono zastosowanie do pasażerów posiadających bilety wydane przez przewoźnika lotniczego lub operatora wycieczki w ramach programu lojalnościowego lub innego programu komercyjnego.

Należy wskazać, że w myśl art. 6 k.c., strona wywodząca z danego faktu skutki prawne powinna fakt ten udowodnić. Przyjęty przez ustawodawcę system kontryktoryjnego procesu cywilnego oznacza, że strona prowadzi proces na własne ryzyko, w tym będące elementem procesu postępowanie dowodowe, gdyż przepis art. 232 k.p.c. stwarza Sądowi jedynie możliwość, a nie obowiązek, dopuszczenia uzupełniająco dowodu nie wskazanego przez strony (Sąd Apelacyjny w Poznaniu w wyroku z dnia 20 września 2006 roku I ACa 394/06). W sprawie rozpoznawanej w postępowaniu uproszczonym już przy pierwszej czynności w pozwie strona powodowa powinna przywołać dowody na poparcie swoich twierdzeń.

W sprzeciwie od nakaz zapłaty strona pozwany podniósł zarzut bezpłatności lotu powoda.

W ocenie Sądu powódka, mimo reprezentowania jej przez pełnomocnika profesjonalnego, w żaden sposób nie wykazała, że odbywała podróż przedmiotowym rejsiem odpłatnie, a to na niej spoczywał ciężar dowodu zgodnie z przywołanymi wyżej regulacjami. Wskazać należy, iż jest to przesłanka konieczna do aktualizacji roszczenia z tytułu opóźnionych i odwołanych lotów wynikającego z Rozporządzenia, o którym mowa powyżej. Powód w tym zakresie nie zaproponował żadnych dowodów, nie złożył do akt sprawy żadnego dokumentu, jak np. umowa o świadczenie usług turystycznych, z którego wynikałaby odpłatność przedmiotowego lotu. Nie zgłoszono również dowodu z przesłuchania powódki, czy też zeznań świadka na ww. okoliczność.

Sąd nie podziela stanowiska pełnomocnika powódki, że to pozwany winien udowodnić okoliczność wyłączenia stosowania rozporządzenia. W świetle regulacji rozporządzenia nr 261/2004 to nadal na powódce spoczywa ciężar udowodnienia faktu posiadania rezerwacji, stawienia się do odprawy i odbycia lotu odpłatnie. Pozwany broniąc się w procesie może korzystać z prostego zakwestionowania tych okoliczności, co przenosi ciężar ich udowodnienia na powódce. Pozwany zobowiązany byłby natomiast do wykazania okoliczności nadzwyczajnych, które mogłyby wyłączyć jego odpowiedzialność. Podkreślić należy, iż samych twierdzeń strony nie można uznać za wystarczające do stwierdzenia danego faktu zwłaszcza w sytuacji, gdy dana okoliczność zostanie zakwestionowana przez stronę przeciwną.

Wobec zakwestionowania przez pozwanego faktu odpłatności lotu powódki oraz braku wykazania przez powódkę stanu odmiennego, Sąd uznał tę okoliczność za nieudowodnioną i w konsekwencji oddalił powództwo.

Mając powyższe na uwadze, Sąd orzekł, jak w sentencji wyroku.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powódki.